

תַּאֲנֵא, בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא למדנו בגולגולת המקיפה את הראש דא"א

שהיא הנקראת ראש הראשון דא"א, **תְּלִיין אֶלְף אֶלְפִין**

רְבּוּא, וְשִׁבְעַת אֶלְפִין, וְחֲמִשׁ מְאָה קוּצֵי דְשַׁעְרֵי תלויים

ומשולשלים, ולא יושבים כי רק בחיורתי הם יושבים על הראש וכאן הם תלויים ומשולשלים

אלף אלפים רבוא ושבעת אלפים וחמש מאות קבוצות של שערות (אלף אלפים = מליון.

רבוא=עשרה אלפים, כלומר עשרת אלפים מליון שהם טריליון שבעת אלפים וחמש מאות)

שבכל קבוצה יש ת"י נימין שהן שערות פרטיות, והם הם הי"ג נימין הנזכרים לקמן שהן

קבוצות ואגודות של שערות, והי"ג נימין יוצאים מהאזיקא ומתערבים עם האורות של המו"ס

שיש בו חב"ד פרטי של המו"ס, וכנגדם מתחלקים לג' בחינות, [זח] ד' נימין שבפן ימין ששם

הוא חכמה דמו"ס כלולים מאלף אלפים רבוא אגודות קטנות, וד' נימין שבפן שמאל ששם

מח בינה כוללים שבעת אלפים אגודות קטנות, וד' נימין שאחורי הראש דא"א ששם מח

הדעת שהם כוללים חמש מאות אגודות קטנות, **הַזּוּר וְנָקִי, בְּהַאי עֲמָרָא**

בְּדַ אֵיהּ נָקִי והשערות הן לבנות ונקיות כמו הצמר אשר הוא נקי, ואלו השערות

דא"א, **דְּלָא אִסְתַּבְּךָ דָּא בְּדָא** לא מסובכים זה בזה, כיון שהכל יוצא מחלל

[טז] אחד שהוא מו"ס לכן אינם מסתבכים זה בזה, ולא כמו שערי ז"א שיוצאות מתלת חללי

אור הרשב"י

מאות מאחורי רישא דא"א ששם מח הדעת

וכידוע שהדעת היא נשמת הו"ק.

[טז] כבר נודע כי ברישא דא"א יש רק מח

אחד שהוא חכמה-מו"ס. כי הבינה דא"א

ירדה לגרון, ודעת דא"א ירד בין תרין כתפין.

ובשאר פרצופי האצילות החב"ד שלהם

[טז] המספר היותר גדול ושלם שהוא אלף

אלפים רבוא הוא בחכמה שהיא כללות הכל,

והיא כפן ימין דא"א, וכנגד הבינה שהיא אם

הבנים שבע תחתונות יצאו כפן שמאל

שבעת אלפים, וכנגד הדעת שיש בו חמשה

חסדים שכל אחד כלול מכולם יצאו חמש

הלימוד היומי

גולגלתא ולכן מסתבכות. **דְּלָא לְאַהוּזָא עַרְבוּבִיהַ בְּתַקוּנָיוּ** שלא להראות ערבוב בתיקונו. **אַלָּא פְּלָא עַל בְּרִייהַ** אלא הכל יהיה על בוריו כראוי ביופיו ובסדריו, **דְּלָא נְפִיק נִימָא מְנִימָא, וְשַׁעְרָא מְשַׁעְרָא** שלא יוצאת אגודה של שערות מאגודה, ושיער משיער, כלומר שכל השערות שוות בארכן ולא כמו ז"א שאצלו השערות מתחלקות לשלוש, ארוכות קצרות ובינוניות [מ].

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא וכל קבוצה וקבוצה של שערות, **אֵית בֵּיה אַרְבַּע מָאָה וְעֶשְׂרַי נִימֵי דְשַׁעְרֵי, בְּחוּשְׁבַן קְדוּ"שׁ** יש בה ת"י נימין של שערות כמספר קדוש, כי הן בחכמה דמו"ס והם כנגד קדו"ש הראשון [מא]. **וְכָל נִימָא וְנִימָא** (דף קכ"ט ע"א) **לְהֵיט בְּאַרְבַּע מָאָה וְעֶשְׂרַי עֲלָמִין** וכל נימה ונימה לזההת ומאירה בת"י עולמות, כי היא בבינה דמו"ס והם כנגד קדו"ש השני.

אור הרשב"י

דיניקה כי הם צמחו קודם כניסת המוחין דיניקה, ונקראים בשם קוצין, וכן שערות החב"ד דיניקה היו ארוכות משערות החב"ד דגדלות, ועל השערות היוצאות מפרטות החב"ד דאותו זמן או דעיבור או דיניקה או דגדלות שהן שוות בארכן על זה אומר רבנו ששערות א"א הן שוות בארכן.

[מא] ות"י אלו הן כנגד ד' יודין דשם ע"ב שכל אחת כלולה מעשר הרי ת' ועם עשר אותיות הוי"ה דע"ב (או עם אות י' עצמה) הרי ת"י כי הם מצד החכמה ולכן הם שם ע"ב כנודע.

בראש ולכן לכל מה יש חלל אחד והם ג' חללים, אבל בא"א שאין בראשו אלא מה אחד מו"ס, לכן יש רק חלל אחד ולכן השערות הן אינן מסובכות זו בזו.

[מ] ואע"פ שאמרנו שבא"א הקוצין והנימין והשערי כולם שוין בארכם, הנה צריך לידע שיש בא"א ג' זמנים-עיבור יניקה ומוחין כנודע, ובכל זמן דע"מ יש לו מוחין דחב"ד שבמה חכמה דא"א, ואלו השערות הן שוות בגדלן. אמנם בכללות השערות הכל ג' זמני עיבור, יניקה, מוחין עצמם, היה בהן שינוי, כי שערות החב"ד דעיבור היו ארוכות משערות החב"ד

וְכָל עֲלָמָא וְעֲלָמָא סְתִים וְנָנִיו וְכָל עוֹלָם וְעוֹלָם מִתִּי עוֹלָמוֹת שְׁבַבִּינָה
 דְּמוּ"ס סְתוּם וְגַנּוּז, וְלִית דִּידַע לֹן, בַּר אִיהוּ וְאִין מִי שִׁידַע אוֹתוֹ וְיִשִּׁיג
 אוֹתוֹ רַק הוּא א"א בַּעֲצָמוֹ. וְלִהִיט לְאַרְבַּע (לְשִׁבַּע) מְאָה וְעֶשְׂרִי (וְעֶשְׂרִין)
 עֵיבָר וְלוֹהֵט וְמֵאִיר [מב] לְתִי מַעֲבָרִים מִצַּד הַדַּעַת דְּמוּ"ס הוּא קְדוּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.

וְבַכָּל נִימָא וְנִימָא וּבְכָל שִׁיעַר וְשִׁיעַר שְׁהָם הַנִּימִין שְׁאֲחוּרֵי רִישָׁא דְא"א
 כְּדַמְשַׁמַּע מִלְקָמָן, אִית מְבוּעַ דְּנַפְק מִמּוֹחָא סְתִימָא
 (דְּבַתָּר כּוֹתְלָא) יֵשׁ שַׁפַּע שְׁנַמְשָׁךְ מִהַשִּׁיעַר כִּי הוּא חֲלוּל כַּעֲיִן צִינּוּר שִׁיּוּצָא מִהַמּוֹחַ הַסְתוּם
 דְּא"א שְׁהוּא חֲכֵמָה דְא"א, וְנִהִיר וְנָגִיד בְּהוּא נִימָא, לְנִימִין
 דִּזְעִיר אַנְפִּין וְמֵאִיר וְנַמְשָׁךְ בְּאוֹתוֹ שִׁיעַר שֶׁל א"א כְּלוּמַר מִמּוּ"ס דְא"א לְנִימִין שֶׁל
 א"א וְמִשָּׁם לְשַׁעֲרוֹת דְז"א. הִנֵּה הַרְאָת לְדַעַת כִּי הַנִּימִין דְּאֲחוּרֵי רִישָׁא דְא"א נִמְשָׁכִים עַד נִימִין
 דְּשַׁעֲרֵי רִישָׁא דְז"א, וְמֵאִירִים בּוֹ בְּתוֹךְ הַשַּׁעֲרוֹת שֶׁל ז"א. וְיִמְדָּאֵי מְתַקֵּן (ס"א מְתוֹן)
 מוֹחֵיהּ וְמוֹזָה הַשַּׁפַּע הַנִּמְשָׁךְ מֵאֲחוּרֵי רִישָׁא דְא"א נַעֲשֶׂה אוֹר גְּדוּל בְּמַח דְז"א, וּמְתַקֵּן אֶת
 הַמַּח שֶׁל ז"א שְׁהוּא חו"ב חו"ג. וְכִדְרִין, נָגִיד הוּא מוֹחָא, לְתַלְתִּין
 וְתִרִין שְׁבִילִין וְאוֹ נִמְשָׁךְ וּמִתְפַּשֵּׁט אוֹתוֹ מִחַ דְז"א לְשְׁלוּשִׁים וְשָׁנַיִם שְׁבִילִים וְדַרְכִים.

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא מְתַלְהֵטֵן וְתַלְיִין וְכָל קְבוּצָה וְקְבוּצָה שֶׁל שַׁעֲרוֹת
 מִתְלַהֲטִים וְמֵאִירִים וּמִבְהִיקִים וּמִשְׁתַּלְשָׁלִים וְאִינָם נְכוּוְצִים. מְתַתְּקֵן

אור הרשב"י

[מב] כֵּן הִגִּיה הַר"י פְּתִיא ע"ה וְכַתֵּב שְׁכֵן הִגִּיה מו"ר הַנְּאוּן הִיד"א ז"ל בְּגִלְיוֹן הוֹהַר
 וְכ"כ הַרְבּ "מֵאוּרֵי אוֹר" בְּמַעֲרַכַת הַתִּי"ו אוֹת רִשְׁב"י.
 כ"ה, אִמְנָם מִי שְׁנוֹרֵס ת"ךְ אוֹ תִשְׁךְ עֵיבָר
 לֹא מִשְׁתַּבֵּשׁ כִּי כֵן הַגִּירָסָא בְּשַׁעַר מֵאֲמֵרֵי

הַלִּימּוּד

בְּתִקּוֹנָא יָאָה, בְּתִקּוֹנָא שְׁפִירָא מתוקנים ומסודרים בסדר נאה שאינם
 מסתבכים זה בזה בתיקון ובסדר יפה. **מְחַפֵּיין עַל גּוּלְגֻלְתָּא** והם מכסים על
 הגולגולת. **מְתִתְקֵנִי קוּצֵי דְנִימִין, מֵהָאֵי סִטְרָא וּמֵהָאֵי**
סִטְרָא, עַל גּוּלְגֻלְתָּא והן על סדר זה מתקנות ומסדרות הקבוצות של
 השערות מצד זה ומצד זה על הגולגולת, כלומר מסודרות כסדר ג' הויו"ת ד' קוצי דשערי
 כנגד ארבע אותיות הו"ה בפן ימין, וכן ד' בפן שמאל, וכן ד' מאחורי רישא. **וְתֵאנָא,**
כָּל נִימָא וְנִימָא, אֶקְרִי (ס"א אִיהִי) מְשִׁיכָא דְמַבּוּעַ (ס"א מִמְבּוּעִין)
 (ס"א וְאִינוּן מִבּוּעִין סְתִימִין) ולמדנו שכל שיער ושיער נקרא המשכת המבוע, כי השערות
 הן חלולות כעין צינורות שבתוכן נמשכים האורות. **דְּנִפְקִין מִמּוּחָא סְתִימָאָה**
 שיוצאים מחכמה דא"א ונמשכים לנימין דז"א לתקן אורותיו.

וְתֵאנָא, מְשַׁעְרוּי דְּבַר נֶשׁ, אֲשֶׁתְּמוּדַע מָאִי הוּא, אִי
דִּינָא אִי רַחֲמֵי. מִכַּד עֲבְרִין עֲלֵי אַרְבַּעִין שָׁנִין

ולמדנו, משערותיו של אדם ניכר מה הוא אם הוא דין או רחמים, כלומר אם שערותיו קשות
 מראה שהוא אדם קשה וקפדן, ואם הן רכות מראה שהוא אדם רך ונח לבריות, וכל זה הוא
 כאשר עברו עליו ארבעים שנים. **וְאֶפִּילוּ כִּד אִיהוּ עוֹלָם, בְּשַׁעְרֵיהָ**
בְּתִיקוּנֵיהָ וּבְגִבְיֵי עֵינָוִי (ס"א בְּדִיוֹקְנֵיהָ) (ס"א בְּדִיקְנֵיהָ) ואפילו כאשר הוא
 עלם צעיר, קודם ארבעים שנה, אפשר להכיר מעט מהותו, בשערות ראשו בתיקון תוי פניו
 המפורש בפר' יתרו בוקנו ובגבות עיניו.